

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

கலஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global

Indexing | Google Scholar Impact Factor

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tirjts06012026>

<https://ngmtamil.in/>

Literature and Children's Life / Lifestyle

S. Arulsamy^{1*}, Dr. Ilayaraja²,

¹Ph.D. Research Scholar, Department of Folklore, Tamil University, Thanjavur – 10.

²Supervisor / Research Guide, Assistant Professor, Department of Folklore,
Tamil University, Thanjavur – 10.

*Correspondence: arulsamyjose@gmail.com.

DOI: <https://doi.org/10.63300/tirjts06012026.33>

Article Info

Received on 22-April-2026, Revised on 25-April-2026, Accepted on 29-April-2026, Published on 10-May-2026

ABSTRACT

Tamil literature boasts a deep historical background, with diverse literary genres evolving to meet the essential needs of society across different eras. These literatures serve as a medium to express human life experiences and inner emotions. Originating as unwritten oral traditions before being recorded on palm leaves, these genres have been heavily shaped by public preference, political landscapes, educational standards, foreign literary influences, and social transformations.

Among the profound experiences captured in literature, the blessing of children holds a paramount place. Children are viewed as a priceless treasure capable of making humans forget life's many sorrows; without them, even immense wealth and worldly status leave life feeling empty. Highlighting this indispensable value, the ancient poet-philosopher Thiruvalluvar remarked thousands of years ago in Thirukkural (Couplet 61) that there is no greater blessing in life than obtaining knowledgeable children. Ultimately, children represent an unmatched wealth defined by their innocent and pure nature.

KEYWORDS: *Tamil literature, Oral tradition, Literary genres, Human experience, Children as treasure, Thirukkural, Societal transformation, Childhood innocence.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

இலக்கியமும் சிறார் வாழ்வியல்

¹செ.அருள்சாமி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நாட்டுப்புறவியல் துறை,

தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-10,

²முனைவர் இளையராஜா, நெறியாளர், உதவி பேராசிரியர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்

பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்- 10

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியம் நீண்ட வரலாற்று பின்னணிகளை உடையது சமூகத்தின் இன்றியமையாத தேவைக்கு ஏற்ப இலக்கிய வகைகள் உருவாகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் அனுபவங்களையும், அவர்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதாக இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. தமிழில் தோன்றிய அனைத்து இலக்கியங்களும் முன்பு எழுதாத இலக்கியங்களாக இருந்து, வாய்மொழி இலக்கியமாக தவழ்ந்து, பின்பு ஏட்டில் எழுதப்பட்டன. ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் சமூகத்தின் இன்றியமையாத தேவைகளுக்கு ஏற்ப இலக்கிய வகைகள் உருவாகின்றன, அவை மக்களின் விருப்பு. அரசியல், சூழல், கல்வி நிலை, பிறமொழி இலக்கியச் செல்வாக்கு, சமூக மாற்றங்கள் போன்றவை இவ்வகை இலக்கிய வகை உருவாக்கத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இவை மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. குழந்தைச் செல்வம்

மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயரங்களை மறப்பதற்கு மனிதருக்கு கிடைத்த அரும்பெரும் செல்வம் குழந்தைச் செல்வமாகும். பொன்னாலும், பொருளாலும், உலகம் போற்றுகின்ற உயர்வை ஒருவர் பெற்றாலும் கொஞ்சி மகிழ்வதற்கு குழந்தை இல்லை என்றால் அவர்களின் வாழ்க்கையில் வெறுமையே மிஞ்சும்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த

மக்கட்பேறு அல்ல பிற (குறள் - 61)

என்று குழந்தைச் செல்வத்தின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே வள்ளுவர் கூறிச் சென்றுள்ளார். உலகத்தில் ஈடு இணையற்ற செல்வம் குழந்தைச் செல்வமாகும், கள்ளங்கபடமற்ற பருவம் குழந்தைப் பருவம் ஆகும்.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் குழந்தைகள்

குழந்தை இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாகும். நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டையும், பழக்க வழக்கங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் அவர்களின் உள்ளப்பாங்கினையும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் வழி நாம் அறியலாம். கல்வியறிவு இல்லாத

மக்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளை ஏட்டில் வடிக்காமல் பாட்டில் வடித்துள்ளனர். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தனி ஒருவராக பாடுகின்ற முறை ஒன்று உண்டு. தாங்கள் பேச நினைத்த வார்த்தைகளை தாலாட்டின் மூலமாக வடிவமைத்து பாடினர். தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே தாலாட்டு மலர்கின்றது. தாயின் நாவசைவில் தாலாட்டு பிறக்கின்றது எனவே தாய்மை உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கியப் பரிசு தான் தாலாட்டு எனப்படுகின்றது. மனித வரலாற்றில் மொழியின் தோற்றம் பற்றி அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது அது போன்றே மக்களின் இலக்கியமான நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தோற்றம் பற்றி உறுதியாக கூற முடியாது.

தாலாட்டு பாடல்கள்

தாலாட்டு பாடல் முதலில் ஒலிக்குறிப்பாக அமைந்து நாளடைவில் கருத்து உருவாக்கம் பெற்றது. கற்றுக் கொடுப்பவர் இன்றி கற்கப் பட்டவை தாலாட்டுப் பாடல்கள். இதை எடுத்து எழுதியவர் இன்னார் என்று கூறுதல் இயலாது. தாய் ஆழங்காண முடியாத அன்புக் கடல் அக்கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு எனப்படும். எனவே, தாலாட்டின் தொடக்கம் மாறுபட்டதாகும் பாடுவோரின் மன இயல்புகளுக்கு ஏற்றவாறு குழந்தையின் அழகையைப் பொறுத்தும் தாலாட்டின் அமைப்பு அமைகிறது.

“ஆராரோ ஆரிராரோ ஆராரோ ஆரிராரோ ராராரோ ராரிராரோ ராராரோ ஆராரோ ஆரிராரோ.”

இவ்வாறு பொருளற்ற ஓசைகள் மற்றும் பொருளுள்ள ஓசைகளும் கலந்து இடம் பெறுவதுண்டு.

தொல்காப்பியத்தில் மக்கட்பேறு

தமிழில் முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெறும் முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் ஆகும். மற்ற மொழிகளில் உள்ள இலக்கணங்களை நோக்குமிடத்து நுண்மையும், செறிவு மிக்கது, பழமையும், பெருமையும், அழகும், அமைப்பும் உடையது. இத்தகைய சிறப்புடைய தொல்காப்பியத்தில் இல்லறச் செல்வமாகிய குழந்தைகளை குறித்து பல இடங்களில் சுட்டிச் செல்கிறார். தொல்காப்பியத்தில் குழந்தை என்னும் சொல் எங்கும் குறிக்கப் படவில்லை குழவி, மகவு என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது.

குழவியும் மகவும் ஆயிரண்டு அல்லவை

கிழவ அல்ல மக்கட் கண்ணே (தொல், மர. நூ. 1513)

என்னும் நூற்பாவில் மக்களின் இளமைப் பெயராக குழவி, மகவு இரண்டையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். குழவியும் மகவும் மட்டுமே ருத்தமுடையன என்றும், இவை அல்லாத மற்ற பெயர்கள் மக்களுக்கு இளமைப் பெயர்களாக கூறப் பொருத்தமற்றது என்பது இதனால் புலனாகும். பாடாண் திணையில் “குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” (தொல், பாடாண். நூ.1028)

என்பதில் மூவகை வர்ணத்தாருக்கும் குழவிப் பருவம் கழிந்த பின்பும் அவர்களைக் குழந்தையாக பாவித்துப் பாடும் மரபு உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

குழந்தை மூலம் ஊடல் தீர்த்தல்

தொல்காப்பியர் கற்பியலில் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் இடையே ஏற்படும் ஊடலைத் தீர்க்கக்கூடிய வாயிலாக குழந்தைகள் விளங்குவதை, “சிறந்த புதல்வனை: தேராது புலம்பினும்” (தொல். கற்பு, நூ. 11169) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தென்புலத்தார் கடனும் மக்கட்பேறும்

சங்க காலம் வீரயுக காலமாகக் கருதப் பெற்றது. போரும், பூசலும் நிறைந்த அக்காலக் கட்டத்தில் வீரனின் உயிரிழப்பு இயல்பாகவே கருதப்பட்டது. போரில் வீரமரணமடைவதை தமிழர்கள் மேன்மையாகக் கருதினர், அக்காலச் சமயங்களும் இலக்கியங்களும் போரினை உயர்ந்த நிலையில் நோக்கின. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றை ஆண்களின் கடமையாகும் அறிவுறுத்திச் சென்றன. அடிக்கடி நிகழ்கின்ற போரினால் உயிர் இழப்புகளை ஈடுகட்ட ஆடவர் எண்ணிக்கை அதிகம் தேவையானது என்பதை உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் மக்கட் பேற்றின் சிறப்பினை போற்றினர். மக்கட்பேறு

தென்புலத்தார் கடன் என்னும் பண்பாடாக மக்களிடம் பரப்பப் பெற்றது.

தென்புலம் வாழ்நாளுக்கு அருங்கடன் இறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வரைப் பெறாதீரும். (புறநானூறு -91)

இங்கு குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதவர்களுக்கு போரினின்றி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது இங்கு உற்று நோக்கத் தக்கதாகும். குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதவர்கள் போரில் ஈடுபடலாகாது என்று கூறி இருப்பினும் நேரடிப் பொருள் அது அன்று. புதிதாக மணம்

ஆனவர்கள் இளம் பிள்ளைகளை பெற்றெடுத்து அடுத்த போர்க்களத்திற்கு பிள்ளையைத் தயார் செய்த பின்னரே போருக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். இதுவே மேற்காட்டிய பாடலில் மறை பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கருத்தையே க. ப. அறவாணன் அவர்களும் கூறியுள்ளமை இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

போர்ப் பணிகள் செய்ய குழந்தைகள் வேண்டும், எனவே குழந்தைகளைப்

பெற்றுத் தரும் நிலையில் உள்ள மணமக்களுக்கு போர் விலக்கு அளித்தனர்.

புது மணமக்களைப் போரில் கொல்லுதலைத் தவிர்க்கக் குறிப்பாக மறுமணம்

இல்லாத தமிழகத்தில் பெண்களின் துயர்களை களையப் போரில் விலக்கு

அளிக்கப்பட்டது. (செல்வராசு. நா.- பக். 207)

கணவன் இறந்த பின்பு மறுமணம் மறுக்கப்பட்ட சூழலில் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை குறைவதை தடுக்க இது போன்ற சிறந்த உத்தி முறைகளைக் கையாண்டனர்.

குழந்தை சார் நம்பிக்கைகள்

காதலும், வீரமும் பழந்தமிழர்களின் இரு கண்களாகக் கருதப்பட்டன. இது சங்கத் தமிழர்களின் வாழ்வாகவும் இருந்து வந்ததைச். சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். ஆண் குழந்தைகளுக்குச் சிறுவயதிலேயே வாள். பயிற்சி, விற்பயிற்சி கற்றுக் டுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வீரர்கள் போர்க்களத்திலே மார்பில் விழுப்புண் பட்டு வீழ்ந்து மடிவதைப் பேறாக கருதியுள்ளனர். குழந்தை இறந்தே பிறந்தாலும் மார்பிலே வாளால் வெட்டி புதைக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது.

குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்

ஆள் அன்று என்று வாளின் தப்பார் (புறநானூறு - 74)

மன்னர் குல வழக்கப்படி, குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும், தசைப் பிண்டமாகவோ அல்லது குறைபாட்டுடனோ பிறந்தால் அவற்றை ஆள் அல்ல என்று எண்ணி வாளால் வெட்டி அடக்கம் செய்வார். அவ்வாறு செய்தால் அவர்கள். மேலுலகம் அடைவர் என்ற நம்பிக்கையும் தமிழ் மண்ணில் பிறக்கும் எந்தக் குழந்தையும் வீரனாகவே புதைக்கப்பட வேண்டும் என்ற தமிழர்களின் கோட்பாடு ப்பாடலில்புலனாகிறது.

நல்ல குழந்தை நாட்டின் செல்வம்

சின்னஞ்சிறு மழலையரை நாட்டின் தலை சிறந்த குடிமக்களாக உருவாக்கம் செய்வதற்கு பெற்றோருக்கு மட்டுமல்ல சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் பொறுப்புகளுண்டு, கடமைகளுமுண்டு. இதனை,

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே.

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே.

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக் களிறு

எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறநானூறு- 312)

என்ற பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. குழந்தை வளர்ப்பால் சமுதாயத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள பொறுப்புகளைப் பட்டியலிட்டு இறுதியில் நற்பண்புகளால் தான் நாட்டின் சிறந்த நாட்டின் சமுதாயத்தை மேம்படுத்த வேண்டிய கடமை அக்குழந்தைக்கு உண்டு என்பதை இப்பாடல் வியுறுத்துகிறது.

அறநூல்களில் குழந்தைகள்

சமூக நிறுவனமான குடும்பத்தின் சிறப்பு மக்கட்பேறு. தலைவன், தலைவிக்கு கூறப்பெறும் கடமைகளில் மக்களை நன்முறையில் பேணல் தலையானதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. மக்கட்பேறு வள்ளுவர் காலத்தில் இன்றிமையாததாகக் கருதப்பட்டது. காரணம் வள்ளுவர் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கோட்பாட்டைக் குளளில் வலியுறுத்துகிறார். இக்கோட்பாட்டின் விளைவாகத் திருமணம் புரிந்து கொண்டு, ஒருவன் ஒருத்தியுடன் வாழும் இல்லறத்தில் அவர்களுக்கு உண்டாகிற நேரடி வாரிசிற்குத்தான் தான் இவர்களுடைய சொத்து சென்றடையும். இந்த கொள்கை வள்ளுவர் காலத்தில் இருந்ததினால் அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் குழந்தைப் பேற்றினை செல்வமாகக் கருதினர். அதனால் தான் காலச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வள்ளுவரும் குடும்ப வாழ்க்கையை சிறப்படையச் செய்வதே மக்கட்பேறு. என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும். இவ்வாழ்க்கையின் சிறப்பு. வாழ்க்கைத் துணையின் சிறப்பு, என்று கூறி மூன்றாவதாக மக்கட்பேற்றின் சிறப்பினை கூறுகிறார்.

அமிழ்தினும் இனிமையானவர்கள்.

வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்

தான்அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று (குறள்-11)

மழை பெய்ய உலகம் வாழ்ந்து வருவதால் மழையானது உலகத்து வாழும் உயிர்களுக்கு அமிழ்தம் என்று உணர்த்தப்பட்டது. அமிழ்தத்தை விட இனிமையானது பிஞ்சுக் கரங்களால் அளாவப் பெற்ற உணவு. என்றவள்ளுவப் பெறாந்தகை சுட்டிச் சென்றதை பார்க்கும் போது குழந்தைகளின் சிறப்பை நம்மால் அறியமுடிகிறது. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ். இக்கருத்தையே புறநானூற்றிலும் பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாடியுள்ளார். இதனையே பாரதிதாசனும் தன்னுடைய குடும்ப விளக்கு காவியத்தில் எழிலுறக் காட்சியாக விவரிக்கிறார்.

தந்தை உண்ணும் தயிரின் சோற்றை

அங்கையால் அள்ளி ஆ ஆ என்றாள்.

அப்பனும் வாய்திறந்து அதை வாங்கி உண்டான்

(இசையமுது - பா. 32)

மழலை மொழி

சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் பேசும் குதலை பேச்சை மழலை மொழியை விரும்பாதவர்கள் இவ்வுலகில் எவருமில்லையென்றே கூறலாம். குழந்தைகள் பேசும் மழலை மொழி இலக்கண வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது.

குழல் இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்

மழலைச்சொல் கேளா தவர் (குறள் - 66)

குழலும் யாழும் இனிமையை சுரக்கும் கருவிகளாகும். அந்த இசையின் இன்பத்திற்கு ஆட்படாத அவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. குறிப்பாகத் தாங்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தையின் மழலை மொழியை கேட்கின்ற பெற்றவர்களுக்கு குழலின் இனிமையும் எளிமையும் ஒரு பொருட்டாக தோன்றாது.

குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிது

அவர் மழலை கேட்டல் அமிழ்தின் இனிதே

(இனியவை. நாற்பது -14)

என்று இனியவை நாற்பது பாடலும் குழந்தைகளின் தளர்நடையைக் காண்பதும் அவர்களின் மழலைப் பேச்சைக் கேட்பதும் அமிழ்தினும் இனியது என்கிறது.

தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர்

எச்சத்தால் காணப் படும் (குறள்- 114)

இக்குறளில் சுட்டப்படும் எச்சம் என்னும் சொல் குடும்பத்தின் வாரிசைக் குறிக்கும். ஒருவனுடைய நன்மை தீமைகளையும், அவன் எத்தகைய குணத்தை உடையவன் என்பதனையும் அவனுடைய வாரிசாக உண்டாகிற மக்களினாலே கண்டுகொள்ளலாம். இல்லறத் தலைவன் தன் மக்களை எம்முறையில் வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. சமூகத்தில் நல்ல பெயரினை பெற மக்கட் பேற்றின் சிறப்பு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகிறது. வள்ளுவர் காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்த சங்கச் சான்றோர்களும் மக்களின் சிறப்பை உணர்ந்தே இருந்தனர். தம் மக்களை எவ்வழியில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதையும் அற நூல்கள் விளக்குகின்றன. மக்கட்செல்வம் இல்லை எனில் நாம் பெற்ற வாழ்நாளில் எந்த பயனுமில்லை இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற குழந்தைகளை தக்க முறையில் வளர்த்து சான்றோன் ஆக்குவது பெற்றோர் கடமை ஆகும். அதனால்தான் வள்ளுவர் நன்மக்கட்பேறு, அறிவறிந்த மக்கட்பேறு என்று சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

காப்பியங்களில் குழந்தைகள்

காப்பியங்களில் குழந்தையைப் பற்றிய தரவுகள். மட்டுமே கிடைக்கின்றன காப்பியத் தலைவர்களின் இளமைக் கால பரவ நிகழ்ச்சிகளே குறிப்பாக உணர்த்தப் பெற்றிருக்கின்றன. காப்பியங்களின் இலக்கணத்தைக் கூறும் தண்டியலங்காரம் காப்பிய கூறுகளில் ஒன்றாக குழந்தையையும் குறிப்பிடுகின்றது.

... பெருங்காப்பிய நிலை பேசும் காலை

தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல் (தண்டி - நூ. 7)

இனியதும் இழிவாகிய கள்ளை உண்டால் ஒத்த மயக்கத்தைத் தருகின்ற குழந்தை பெறுதல் என்ற குழந்தைச் செல்வத்தை காப்பியக் கூறுகளுள் ஒன்றாகக் கூறுகிறது.

கம்பராமாயணத்தில் குழந்தை செல்வம்

அளவில்லாத ஆண்டுகள். அறக்காரியங்களை இடையூறின்றி செய்து உலகத் தவர்க்கு எந்த ஒரு துன்பமும் இன்றி இந்நில உலகத்தை ஆட்சி செய்து வந்தவன் தசரதன். இவன் தான் செய்த நற்காரியங்களை தமக்குப் பின்: செய்வதற்கு தனக்கு ஒரு குழந்தைச் செல்வம் இல்லையே என்று முறையிடுகிறான்.

உவப்பு இல்பல் ஆண்டு எல்லாம் உறுகண்:

இன்றியே தலைப்பொறை ஆற்றினேன் தனையர் வந்திலர்

(கம்ப., திரு அவதாரப் படலம் - 202)

பண்டைய காலங்களில் தன்னுடைய ஆட்சிக்குப்பின் அதிகாரம், செல்வம், பொருள்களெல்லாம் தம்முடைய வாரிசுருக்கே சென்று சேர வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இது புலப்படுத்துகிறது.

குழந்தைச்செல்வம் இல்லாதவர்கள்

குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதவர்கள் பொன், பொருள், புகழ் ஆகிய செல்வங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் உணவினைக் கையால் இட்டுத் தொட்டும் சிறுகை அளவளவாதற்கு குழந்தை இல்லையென்றால் மற்ற

செல்வங்கள் பெற்றிருந்தால் விணாகும் என்பதை நளவெண்பா உணர்த்துகிறது

பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்...

... மக்களை இங்கில்லாதவர் (நளவெண்பா, 246) குழந்தைகள் மட்டும் இல்லையானால் இந்த உலகத்தில் நமக்கு பலன் எதுவும் இல்லை.

குழந்தைகளும் சமயமும்

குழந்தையின் மாசற்ற தன்மைதான் தெய்வத்தன்மை. இதனால் தான் குழந்தையை தெய்வமாகவும், தெய்வத்தை குழந்தையாகவும் கண்டனர். நம்முடைய நாடு குழந்தையை பாராட்டும் நாடு. குழந்தையைத் தெய்வமாக மதிக்கும் நாடு குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்திலே என்ற பழமொழி குழந்தையையும் தெய்வத்தையும் இணைத்துக் கூறுகிறது. நம் நாட்டிலே பலர் குழந்தையை கடவுளாக கண்டுள்ளனர். இதிலிருந்துதான் கண்ணன் வழிபாடும், முறாகன் வழிபாடும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். தமிழில் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி என்று கருதப் பெறும் பெரியாழ்வார் பாடல்களில் குழந்தை இலக்கிய

வளர்ச்சிக்கான தோற்றுவாய் கிடைக்கப் பெறுவதை அறியலாம். இவையே பின்னாளில் பிள்ளைத்தமிழ் என்று ஒரு தனி இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தன.

மாணிக்கங் கட்டி வயிரமிடைக்கட்டி

ஆணிப் பொன்னாற் செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டில்

பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்.

மாணிக்கக் குறளனே தாலேலோ வையமளந்தானே

தாலேலோ (பெரியாழ்வார் திருமொழி- 44)

பெரியாழ்வார். குலசேகராழ்வார் இருவரும் திருமாலைக் குழந்தையாக எண்ணி பல பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளனர். இப்பாடல்களில் ஆழ்வார்களின் தாய்மையுணர்வு தந்தை அன்பு செய்திகள் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

கண்ணனின் குறும்பு செயல்கள்

தொட்டிலில் கை,கால் அசைத்து விளையாடுவது இடுப்பில் உட்கார வைத்தால் நழுவிக்கீழே இறங்குவது. ஏறுவது முதலியன குழந்தைகள் செய்யும் அற்புதமான செயல்கள். இத்தகைய செயல்களைச் செய்யும் பிள்ளைகளை ஆயர்பாடியில் உள்ள பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்களாம் ஆனால் யசோதையோ அதற்கு மாறாக செயல்களைச் செய்யும் பிள்ளையைப் பெற்று இருக்கிறாளாம்.

கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்

எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை இறுத்திடும்

ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்

மிடுகில்லாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய்

(பெரியாழ்வார் திருமொழி - 21)

இவ்வாறாக கண்ணன் செய்யும் குறும்புகளை கூறுகிறார்.

இவை குழந்தைகள் செய்யும் குறும்புகள் நாம் விரும்பும்

படியாகவும் அமைகின்றன. பெரியபுராணத்தில் 63 நாயன்மார்களின். குழந்தைப்பருவச் செய்திகளும் கம்பஇராமாயணத்தில்

ராமரின். குழந்தைப்பருவ நிகழ்ச்சிகளும், வில்லிபாரதத்தில் பாண்டவர்களுடைய பிள்ளைப்பருவ செய்திகளும், நளவெண்பாவில் லோகிதாசனின் குழந்தைப் பருவங்களும். தேம்பாவணியில் வளன் சனித்த படலம், சீறாப்புராணத்தில் நபி அவதாரப் படலம் முதலியன குழந்தை இலக்கியத்திற்குரிய நிலைப்பாடுகளில் அமைந்துள்ளன.

பாரதியின் பார்வையில் குழந்தைகள்

பாரதி தேசியக் கவிஞர், புதுமைக்கு வித்திட்டவர், புதுமையைப் படைத்தவர். புரட்சி கருத்துகளாலே விடுதலை உணர்வுக்கு வித்திட்டவர். பாடல்களாலே மக்களின்: மனதிலிருந்து அறியாமையை அகற்றியவர். அவர் இந்திய விடுதலையை மையமாக வைத்து பாடல்கள் பாடியவர். பிள்ளைகளின் இயல்பான செயல்களைக் கவினுறப் பாடல்கள் ஆக்கி குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பையும் பெருமையையும் உணர்த்தியவர் பாரதியார்.

பிள்ளைக் கனியமுதே கண்ணம்மா

பேசும் பொற்சித்திரமே

அள்ளி அணைத்திடவே என் முன்னே.

ஆடி வரும் தேனே ஓடி வருகையிலே

கண்ணம்மா உள்ளம் குளிருதடி

(கண்ணன் என் குழந்தை, பா. 32)

என்று குழந்தைப் பருவத்தின் சிறப்புகளை பாரதியார் குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளார்.

பாரதிதாசன் பார்வையில் குழந்தை இன்பம்:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ், தமிழ்நாடு, தமிழினம், சமூகம், கல்வி பொருளியல், அரசியல், அறிவியல் என அனைத்து வளங்களையும் பாடுபொருளாக்கி புரட்சி செய்தவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். புதுமையான சந்தங்களில் குழந்தைகளுக்கு பாடல் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். அவருடைய குழந்தைப் பாடல்கள் இசையமுது என்னும் பெயருடைய இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன குழந்தைப்பாடல்கள் மட்டுமே கொண்ட இளைஞர் இலக்கியம் என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார். இசையமுது என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இன்பம், சிறார் பொறுப்பு. தாய்மை, மெய் சொல்லல், பொறுமை என்னும் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி குழந்தைப் பாடல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் தாம் ஒரு நாட்டின் உண்மையான சொத்து நாடு வளம் பெற வேண்டுமெனில் நாட்டின் குழந்தைச்செல்வம் வளம் பெற வேண்டும் இளம் வயதிலேயே பொறுப்போடு வளரவும், உயர் சிந்னையோடு உயரவும் வேண்டும் என்பதனை பாரதிதாசன்.

இன்று குழந்தைகள் நீங்கள் எனினும்

இனி என் நாட்டை ஆளப் பிறந்தீர்

நன்றாய் படியுங்கள் நாட்டில் குழந்தைகள்

ஒன்றாய் இருங்கள் உயர்வினை எண்ணுங்கள்

(இசையமுது, பா. 32)

என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

தற்கால இலக்கியங்களில் குழந்தைகள்.

தற்கால இலக்கியங்களில் குழந்தைகள் பற்றிய சிந்தனைகள் கவிதை படைப்பாக்கத்தில் கவிஞரின் ஆளுமைக்குட்பட்ட படைப்புகளில் மிகக் கடினமான படைப்பாளுமை தேவைப்படுவது குழந்தைகளை கவிதைகளில் கொண்டுவருவதுதான். தன்னாளுமை வெளிப்பாடுகளை முழுமையாக கொடுக்க இயலாமல், குழந்தைகளின் உலகத்தை குழந்தைத் தன்மையுடன் வெளியிடுவது என்பது மிகக் கடினமானது. குழந்தைகளின் உலகை அவர்களின் இயல்பு மாறாமல் படைத்து அவர்களின் உணர்வை உலகை வெளிப்படுத்தினால் தான்: குழந்தையைப் பற்றிய படைப்புத் தன்மையை முழுமையாக வெளிக்கொணர இயலும்.

குழந்தைகளைக் கொண்டாடுவோம்

குழந்தைகளிடம் எவ்வகை திறன் இருக்கின்றது என்பதை வெளிக்கொண்டு வருவது தான் கல்வி. இன்றைய காலச்சூழலில் குழந்தைகளின். கல்வி என்பது மதிப்பெண்களை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தி அவற்றைப் பெறுவதற்காக குழந்தைகளை இயந்திரங்களாக மாற்றி வருகின்றோம் அவர்கள் நாள்தோறும் இழந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள் அவர்களுடைய குழந்தைப் பருவம் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும் வருடம் தவறாமல் குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடுபவர்கள் தினங்களை விட்டு குழந்தைகளை எப்போதும் கொண்டாட போகிறீர்கள் மனிதர்களாகிய நாம் எல்லாவற்றையும் மேம்போக்காக வெறும் பிணங்களாய் மட்டுமே பார்க்கின்றோம். குழந்தைகளின் கனவுலக சிந்தனைகளை புறந்தள்ளிவிட்டு குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடுவதில் ஒரு பயனுமில்லை குழந்தைகளைப் போற்றுவதே அந்த தினத்தை கொண்டாடுவதற்கான அடையாளம் குழந்தைகளின் குதலை பேச்சில் தம்மை பதிவு கொடுக்காதவர்கள் இல்லை எனலாம் குழந்தைகளின் இனிமை அவர்கள். பேசுகின்ற வார்த்தைகளில் உள்ளது குழந்தைகளின் இயல்பு அவர்கள் ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருப்பது தான் தற்காலத்தில் குழந்தைகளிடம் உரையாடல்கள் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன அவர்களின் உரையாடல்களுக்கு நாம் செவியும் மடிப்பது இல்லை.

குழந்தைகளிடம்

கூச்சமே இல்லாமல் சொல்கிறோம்

சத்தம் போடாமல்

விளையாடுங்கள் என்று (புகழேந்தி பழ, ப. 76)

குழந்தைகளின் அழகு அவர்களின் பேச்சில் தான் அடங்கியுள்ளது. குழல் மொழியை விடவும் யாழ் மொழியை விடவும் மழலை மொழி இனியது என்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை. சத்தம் போடாமல்

வினையாடுங்கள் என்று குழந்தைகளைக் கூறி அவர்களின் உணர்வுகளை, மகிழ்ச்சியை, மழுங்கடிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம். குழந்தைகள் புதியவற்றை தெரிந்துகொள்ள ஆர்வமாய் உள்ளனர். ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்று நம்மை கேள்விகளால் துளைப்பார்கள். அவர்கள் நம்முடன் உரையாடலை விரும்புகின்றனர், பெற்றோர்களாகிய நாம்தான் அவர்களின் கேள்விக்கு உரிய பதிலைக்

கொடுப்பதில்லை, காரணம் அவர்கள் குழந்தைகள் தானே என்கிற மனப்போக்கு. குழந்தைகளின் பேச்சுகளுக்கு செவிமடுக்காத பெற்றோர்கள் இருக்கும் வரையில் வயதான பெற்றோர்களின் வார்த்தைகளை கேட்காத பிள்ளைகளும் உருவாகிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். நாம் எதைக் குழந்தையின் மனதில் விதைக்கிறோமோ அவற்றையே அறுவடை செய்கிறோம்.

குழந்தைகளை முன்வைத்தது தாங்கள் வாழ நினைத்து அல்லது வாழத் தவறிய வாழ்க்கையைத் தங்களின் பிள்ளைகளின் வழி நிறைவேற்றிக்கொள்ள விழைவது பெற்றோர்களின் மனப்பாங்காக உள்ளது என சமூகவியலாளர்களும் உளவியலாளர்களும் கூறுகின்றனர். இது குழந்தைகளின் சுயத்தை குழந்தைப் பருவத்திலே

தடுக்கும் கொடூரம் என்றும் கூறலாம். இந்த அவலத்தை புதுக்கவிஞர்கள் தங்களுடைய கவிதைகளில் வெகு சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர். கடவுளையும் குழந்தைகளையும் ஒன்றாக காணும் சமூகத்தில் குழந்தைப்பருவத்தில் கடவுளுக்கும் அவர் உலகத்திற்கான சாவி அவரிடம் இல்லை. பெற்றோர்களிடமே உள்ளது என்றும் கூறுகிறார்கள்.

யாரும் படிக்காத

கடிதங்களை போல்

மூடியே கிடக்கின்றன.

குழந்தைகளுடனான உரையாடல்

(நா. முத்துக்குமார்; பக். 21)

குழந்தைகளும் பொம்மைகளும்

களளமில்லா குழந்தைகளுக்கு பொம்மை கூட உயிருள்ள ஒன்று தான் பொம்மைகள் குழந்தை பருவத்தின் உற்ற தோழன் என்னும் அளவிற்கு தனித்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. குழந்தைகளின் மனமும் பொம்மைகளுக்கும் உயிர் உருவம் கொடுக்கும் ஒரு பொருளின் உருவத்தை ஒத்திருக்கும் உயிரற்ற பொம்மைக்கும் அப்பொருளின் உயிருள்ள செயல்பாடுகளோடு உறவாடுவது குழந்தைகள் மனம் பொம்மைகளை வைத்து வினையாடும் குழந்தைகளின் வெள்ளை மனம் மாறாத அன்போடு பொம்மைகள் மேல் வைக்கும் அன்பும் குழந்தைகளின் தாய்மையை

வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது மேல் குழந்தைகள் அன்பும் பொம்மை பேசும்
உண்மையான குழந்தை மேல் உள்ள உண்மையான பாசமும் வியப்பிற்குரியது

தாங்கிப் போனது குழந்தை

அழத் தயாராகிவிட்டன.

பொம்மைகள் (சுரேஷ்குமார், நா., பக். 23)

எல்லாருமே குழந்தைகளாக இருந்து வளர்ந்தவர்கள் தான், அன்றாடம் குழந்தையோடு
வாழ்பவர்கள் தான், ஆனபோதிலும் குழந்தைகளோடு இருக்கிற ஒவ்வொரு கணமும் ஏதேனும் ஒரு
கவிதையை நாம் கவனிக்காமல் விட்டு விடுகின்றோம். உலகத்தின் இயக்கமே குழந்தைகள்தான்
குழந்தைகளின் கைகளில் உள்ள பல்வேறு விளையாட்டு பொருட்களில் ஒன்றாய் இப்பூமியும் ஒரு
பந்தைப் போல் உள்ளது.

கடவுளுக்கும் ஆசை

குழந்தைகள் விளையாடும்

பொம்மையாய் மாற (சுரேஷ்குமார். நா., பக். 28)

விளையாடும் குழந்தைகளுக்கு எல்லாப் பொம்மைகளும் ஒன்றே. யானை. கரடி, மான், குருவி,
பட்டாம்பூச்சி. கிளுகிளுப்பை, பந்து கூடவே சில கடவுள் பொம்மைகளும். குழந்தைகளின் உலகில்
கடவுள் பொம்மை ஆகிறார், பொம்மைகளின் உலகில் கடவுள் குழந்தை ஆகிறார்.

குழந்தைகளற்ற வீடு

குழந்தைகளே இல்லாத பூமியை என்னால் கற்பனை செய்து பார்ப்பதே இயலாது என்பார்
மேல்நாட்டு கவிஞர்: ஒருவர் குழந்தைகள் இல்லாத வீட்டை கூட நம்மால் கற்பனை செய்து
பார்க்க முடியாது இங்கு ஒரு கவிஞர் குழந்தைகள் அற்ற ஒரு வீட்டின் நிகழ்வுகளை நம்முன்
காட்சிப் படுத்துகின்றார்.

உட்கார்ந்து பேசுகிற உயரத்தில் தொலைபேசி

மீன்கள் அலையும் கண்ணாடித் தொட்டி

உடையாத உறையிடப்படாத டிவி ரிமோட்

சீராய் விரிக்கப் பட்ட படுக்கை விரிப்பு

தரையிலே கிடக்கும் செல்போன்.

கலையாமல் இருக்கும் புத்தக வரிசை

கிறுக்கல்கள் ஏதுமற்ற வண்ணச்சுவர்

வெள்ளைத்தாள் ஒன்றின்மேல் திறந்தே இருக்கும்

பேனா பார்த்த கணத்திலேயே சட்டென.

உணரமுடிகிறது இது குழந்தைகளற்ற வீடென

(முருகேஷ், மு. பக். 112)

குழந்தைகளற்ற வீடுகளில் உள்ள எல்லா பொருட்களும்

கலையாமல் இருந்தாலும் அவை அழகற்றவையாகவே தெரிகின்றன. குழந்தைகளின் பார்வையில் கலைந்திருப்பது தான் அழகு குழந்தைகளின் மனநிலையில் இருந்து இவற்றைக் காண வேண்டும்.

புத்தகங்களே சமர்த்தாய் இருங்கள்

நம் மனம் எதை நினைக்கிறதோ அதுவே நம் செயலாக உருவம் பெறும் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று அதனால்தான் நம்மால் அடைய முடியாத கல்வி, வசதி வாய்ப்புகள், எல்லாவற்றையும் நம் குழந்தைகள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முனைப்பில் நமது நிறைவேறாத எண்ணங்களை குழந்தைகளின் தலையில் சுமத்தி விடுகிறோம், கல்வி என்ற பெயரில் குழந்தைகளுக்கு வெளி உலகத்தை காட்டாமல் அவர்களை புத்தகப் புழுக்களாக மாற்றி விடுகிறோம் இதனை அப்துல் ரகுமான்,

குழந்தைகளே பாடப் புத்தகங்களாக இருக்கிறார்கள்

அவர்கள் கையில் ஏன் காகிதக் குப்பைகளை.

தருகிறீர்கள். (அப்துல் ரகுமான்; பக். 80)

குழந்தைகளுக்கு நாம் அன்பைக் கற்றுத் தரலாம், நமது சிந்தனைகளை அல்ல ஏனென்றால் அவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட மன உலகம் என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை அறிய வேண்டும் குழந்தைப் பருவத்தை வீணடிக்கும் கல்வி முறை மற்றும் புத்தக சூமை பற்றிய சிந்தனையானது இன்றளவில் அனைவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய கவனத்துக்குரியது.

குழந்தைகளைக் கொண்டாடுவோம்

குழந்தைகளிடம் எவ்வகைத் திறன் இருக்கிறது என்பதை வெளிக்கொண்டு வருவதுதான் கல்வி. இன்றைய காலச் சூழலில் கல்வி என்பது மதிப்பெண்களை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தி அவற்றைப் பெறுவதற்காக குழந்தைகளை இயந்திரங்களாக மாற்றி வருகிறோம். அவர்கள் நாள்தோறும் இழந்து கொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய குழந்தைப் பருவம் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

வருடம் தவறாமல்

குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடுபவர்களே

தினங்களை விட்டு

குழந்தைகளை எப்பொழுது

கொண்டாடப் போகிறீர்கள் (அப்துல் ரகுமான்; பக்.90),

மனிதர்களாகிய நாம் எல்லாவற்றையும் மேம்போக்காக

வெறும் தினங்களாய் மட்டுமே பார்க்கின்றோம். குழந்தைகளின் நனவுலக சிந்தனைகளை புறந்தள்ளிவிட்டு குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடுவதினால் ஒரு பயனுமில்லை. குழந்தைகளைப் போற்றுவதே அந்த தினத்தை கொண்டாடுவதற்கான அடையாளம்.

தொகுப்புரை

குழந்தை இலக்கியம் தற்கால இலக்கியங்களில் வளர்ந்து வரும் துறையாக இருப்பினும் அவற்றிற்கான விதை தொல்காப்பியத்தில் விதைக்கப்பட்டுள்ளது. தாய் தன்: நாவை அசைத்து குழந்தைகளுக்காக பாடல் பாடிய போதே குழந்தைப் பாடல்களுக்கான சிந்தனை நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் விதைக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க காலம், சங்கம்

மருவிய காலம், காப்பிய காலம், சிற்றிலக்கிய காலம், தற்காலம் வரையிலான காலகட்டங்களில் குழந்தைகளைப் பற்றிய பதிவுகளை மட்டுமே காண முடிகின்றது. காப்பிய இலக்கியங்களில் காப்பியத் தலைவர்களின் பிறப்புச் செய்திகள் அவர்கள் கல்வி கற்ற நிலைமை ஆகியவை மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகின்றன. சமய இலக்கிய காலங்களில் கடவுள்களை குழந்தையாக பாவித்து பாடியிருப்பது அவர்கள் குழந்தைகளின் மீது கொண்டுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்துகிறது. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் குழந்தை பருவத்து செயல்பாடுகளை வயது அடிப்படையில் பாகுபடுத்தி காட்டுகின்றன ஆனால் அவற்றில் உள்ள கருத்துக்கள் குழந்தைகளின் மன வளர்ச்சிக்கு ஏற்புடையதன்று. தற்காலக் கவிதைகளில் குழந்தைகளின் நிகழ்வு உருவ அமைப்பு எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் போன்றவை கவிதைகளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1]. அப்துல் ரகுமான். அயதுல் ரகுமான் கவிதைகள். நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை.
- [2]. அறவாணன். க. ப. தமிழ்ச் சமுதாய வரலாறு: சபாநாயகம் அச்சகம், சிதம்பரம்.
- [3]. சுரேஷ்குமார், ந. குழந்தைகளும். பொம்மைகளும், ஓவியா பதிப்பகம், சென்னை.
- [4]. செல்வராசு, நா. பண்டைத் தமிழர் இறமண வாழ்க்கை, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை.
- [5]. தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம், மினாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.
- [6]. திருஞானசம்பந்தர், ச. (உ.ஆ). தண்டியலங்காரம், கதிர்: பதிப்பகம், திருவையாறு.
- [7]. பரிமேலழகர் (உ.அ). திறக்குறன். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- [8]. பாரதிதாசன். இசையதுது. மணிவாசகம் பதிப்பகம், சென்னை.

- [9]. பாரதியார். பாரதியார் கவிதைகள் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை .
- [10]. மாணிக்கவாசகன்; ஞா. (உ.ஆ). தொல்காப்பியம். உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- [11]. மாணிக்கவாசகன், ஞா. (உ.அ). புறநானூறு: உமா பதிப்பகம், சென்னை.
- [12]. மாணிக்கனார், அ. (உ.ஆ). பதினெண்கிற்க்கணக்கு. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
- [13]. முத்தரசன், கு. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள்; தமிழ்சோலை பதிப்பகம், சென்னை.
- [14]. முத்துக்குமார், நா. 'அ'னக 'ஆ' வன்னா. கலைஞன்
- [15]. பதிப்பகம், சென்னை.
- [16]. ஜெகதீசகன். (உ.ஆ). நாலாயிரத்திவ்யப் பரபங்கம். வேமன் பதிப்பகம். சென்னை.

எழுத்தாளர் பிரகடனம் - முரண்பாடுகள் அறிக்கை (Author Declaration - Conflict of Interest Statement)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்திலோ, தரவுப் பகுப்பாய்வினாலோ அல்லது அதன் முடிவுகளிலோ எந்தவிதமான நிதி சார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளும் (No Conflict of Interest) இல்லை என்று இதன் முதன்மை எழுத்தாளர் உறுதிபடப் பிரகடனம் செய்கிறார். இக்கட்டுரை முற்றிலும் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு ஆராய்ச்சிக்காக மட்டுமே நடுநிலைமையோடு எழுதப்பட்டுள்ளது.